

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
1649-09

meddelad i Stockholm den 18 november 2010

KLAGANDE

AA

MOTPART

Kriminalvården
601 80 Norrköping

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 23 februari 2009 i mål nr 9562-08, se bilaga

SAKEN

Kriminalvård i anstalt

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

AA fullföljer sin talan.

Kriminalvården anser att överklagandet ska avslås och anför bl.a. följande.

Dok.Id 97542

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Kriminalvården vill förtydliga att AAs ansökan om telefontillstånd inte avslagits enbart av det skälet att det avser ett telefonnummer som är registrerat på ett företag. Kriminalvården tillämpar inte något generellt förbud mot telefontillstånd till denna typ av abonnemang utan beslutet har grundats på en individuell bedömning i enlighet med bestämmelserna i lagen (1974:203) om kriminalvård i anstalt, KvaL.

AA har anfört att sannolikheten för att någon annan än abonnemangsinnehavaren skulle svara på ett telefonnummer registrerat på en privatperson är densamma som eller rentav högre än sannolikheten för att någon annan än abonnemangsinnehavaren svarar på ett telefonnummer registrerat på ett företag. Det är förvisso riktigt att det inte finns någon garanti för att en person som innehar ett privatabonnemang också är den som i själva verket svarar på det aktuella telefonnumret. Det får dock anses vara en rimlig utgångspunkt att så är fallet och även i dessa ärenden görs naturligtvis en individuell bedömning genom kontroll av abonnenten och förhållandena i övrigt. Att telefonnumret går till en bostad och där normalt endast ett begränsat antal personer ingår i samma hushåll medför också att risken för missbruk i detta avseende ofta får anses som godtagbar.

När det gäller företagsabonnemang kan emellertid generellt sägas att det av praktiska skäl ofta innebär större svårigheter för Kriminalvården att kontrollera att det aktuella telefonnumret verkligen går till den person som den intagne tillåts ringa till. Det finns därför skäl att här ha en mer restriktiv hållning. Det ställs därför i dessa ärenden högre krav på utredningen av de faktiska förhållandena hos abonnenten. Myndighetens utredningsansvar gör sig inte gällande i lika hög utsträckning i ärenden där en enskild genom ansökan försöker uppnå ett för honom positivt beslut. När den enskilde ansöker om en förmån är det i första hand denne som har ansvaret för att inkomma med utredning som visar att han eller hon ska åtnjuta den aktuella förmånen.

AA är dömd till fängelse sammanlagt sex år och nio månader.

Mål nr
1649-09

Han är placerad i anstalten Österåker som är en sluten anstalt av säkerhetsklass C. Av det utdrag från Bolagsverket som AA bifogat ärendet framgår att hans syster är styrelseledamot samt att en annan person är suppleant i bolagets styrelse. Bolaget bedriver restaurangverksamhet och har enligt senast tillgängliga årsredovisning två personer anställda. Enligt uppgift från AA går det aktuella telefonnumret till en grillkiosk.

Sammanfattningsvis kan det mot bakgrund av den utredning som föreligger i ärendet och vad som anförts om svårigheterna att utföra nödvändig kontroll av den person som ska ringas upp när telefonnumret går till ett företag, enligt Kriminalvårdens bedömning inte med tillräckligt hög grad av säkerhet förutses vem som skulle svara om AA medgavs rätt att ringa det i målet aktuella numret. Telefontillstånd har därför inte kunnat medges.

AA har invänt att han vet att systemen inte har några anställda, att han har mindre än ett år kvar att avtjäna i effektiv tid och att han aldrig misskött sig.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Av 2 kap. 30 § KvaL framgår bl.a. att telefonsamtal mellan intagna och personer utanför anstalten får äga rum i den utsträckning det lämpligen kan ske. En intagen kan förvägras telefonsamtal som är ägnade att äventyra säkerheten i anstalten eller som kan motverka hans anpassning i samhället eller annars vara till skada för honom eller någon annan. I fråga om den som den intagne önskar samtala med kan sådan kontroll som avses i 29 § andra stycket göras i den utsträckning det anses behövt.

Enligt 2 kap. 29 § andra stycket KvaL ska, om det behövs för att kunna bedöma om en intagen ska få ta emot besök i ett särskilt fall eller om ett besök ska vara bevakat, i förväg undersökas om den besökande har dömts eller är misstänkt för brottslig verksamhet. I den utsträckning det behövs ska upplysningar också inhämtas om den besökandes personliga förhållanden i övrigt.

Mål nr
1649-09

Enligt 4 kap. 7 § Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd för verkställighet i anstalt (KVFS 2009:4) ska vid slutan stalt normalt kontroll alltid ske avseende den som en intagen önskar samtala med. Föreskrifterna trädde i kraft den 1 augusti 2009 men en likalydande föreskrift fanns tidigare i KVFS 2006:26 och 2008:3. AA vistades vid tiden för Kriminalvårdens beslut på en slutan stalt.

Anstalten avslog AAs ansökan om telefontillstånd till sin syster med motiveringen att anstalten inte kunde utföra den kontroll som krävdes då numret var registrerat på ett företag och inte en privatperson. Enligt Regeringsrättens mening kan enbart det förhållandet att ett telefonabonnemang är registrerat på ett företag inte utgöra tillräckliga skäl för att med stöd av 2 kap. 30 § KvaL avslå en ansökan. Med hänsyn till att det är fråga om tillståndsärenden av masskaraktär kan dock Kriminalvårdens utredningsansvar inte vara alltför långtgående.

Kriminalvården har i Regeringsrätten anfört att den inte tillämpar något generellt förbud mot telefontillstånd till denna typ av abonnemang utan att beslutet har grundats på en individuell bedömning i enlighet med bestämmelserna i KvaL. Kriminalvården har också närmare utvecklat de skäl som låg bakom avslaget.

Mål nr
1649-09

Mot bakgrund av vad Kriminalvården numera anfört finner Regeringsrätten inte skäl att ändra beslutet. Överklagandet ska därför avslås.

Marianne Eliason

Peter Kindlund

Henrik Jermsten

Kristina Ståhl

Olle Stenman

Ann-Charlotte Borlid
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. II

Föredraget 2010-10-06